

РЕШЕНИЕ

№ 11728

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **12512** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Й. Р. Е. М.-В. /Y. R. H. M.-V./, [дата на раждане], гражданка на Ел С., чрез адв. В. Ч.-САК, срещу Заповед рег. № 513р-12680 от 27.10.2025г. на Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която на оспорващата е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б..

В жалбата се сочи, че процесният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Моли се за отмяна на оспорената заповед и връщане на органа с указания за правилното приложение на закона.

В съдебно заседание, жалбоподателят Й. Р. Е. М.-В. лично и чрез упълномощеният от нея адвокат В. Ч. поддържат жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява. Постъпило е становище от процесуалния представител на ответника, в което се излага становище по същество, претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 14.10.2025г. Й. Р. Е. М.-В. /Y. R. H. M.-V./, гражданка на Ел С., е подала до отдел „Миграция“ –

СДВР, заявление рег. № 901227, за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б., на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от Закона за чужденците в Република Б. (в приложимата редакция към момента на подаване на заявлението). Съгласно тази разпоредба, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са членове на семейството на български гражданин и произхождащите от чужбина документи, които удостоверяват семейните връзки и правото на издръжка, са признати и регистрирани или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.

Към заявлението е приложила следните документи: Копие на страница със снимка на паспорт № А., валиден до 21.08.2029г.; Копие на входящ печат в Ш. пространство; Копие на лична карта с № [ЕИК] на П. М. В.; Копие на отговор рег. №513000-71226/08;10.2025г. от ЗА Началника на отдел „Миграция“ - СДВР, по подаден сигнал рег. №513000-68756/30.09.2025г. от П. В.; Приложение № 1 към преписката - молба за предоставяне на пребиваване по семейни и хуманитарни причини; Разпечатки на снимков материал; Молба от П. М. В. до Дирекция „Миграция“ - МВР; Удостоверение издадено от българска банкова институция за наличие на финансови средства; Копие на свидетелство за съдимост, издадено от Ел С., ведно прикачено с превод на български език; Копие на удостоверение за сключен, граждански брак; Удостоверение за настоящ адрес на П. В.; Копие на нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот, находящ се на адрес [населено място], ул. Н. М., [жилищен адрес]; Амбулаторен лист на Й. Р. Е. М.; Удостоверение от фирма „Одитор Консулт“ - 2 ЕООД; Копие на епикриза на Й. Р. Е. М.; Копие на полица за медицинска застраховка валидна до 09.10.2026г.

В хода на разглеждане на заявлението е установено, че Й. Р. Е. М. не е представила копие на визов стикер тип „D“, съгласно чл. 24, ал. 1 от Закона за чужденците в Р. Б..

След извършени справки в информационните масиви на МВР, ползвани от отдел „Миграция“ - СДВР установили, че Й. Р. Е. М. е влязла в Ш. пространство на 02.07.2025г. през летище М.-Б., Испания чуждата гражданка се намира на територията на Р. Б.. Към датата на подаване на заявлението за продължително пребиваване, престоя на чуждата гражданка в Р. Б. е 105 дни, с което същата е нарушила разрешения престой от 90 дни по безвизовия режим, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 34 от ЗЧРБ.

Описаните данни са отразени в становище рег. № 513р-113377 от 24.10.2025г., съставено от инспектор при отдел „Миграция“ – СДВР, в което е направено предложение до Началник отдел „Миграция“ – СДВР да бъде издадена заповед за отказ по заявление вх. № 901227/14.10.2025г. предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. от Й. Р. Е. М..

Вземайки предвид направеното предложение и събраните в хода на административното производство доказателства, Началник отдел „Миграция“ – СДВР е издал оспорената Заповед рег. № 513р-12680 от 27.10.2025г., с която на оспорващата е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б.. Посочено е, че чуждата гражданка не притежава изискуемата виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, с което не изпълнява изискванията съгласно чл. 24, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б..

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост. От ответника са приложени заповеди относно компетентността на органа, издал акта. Със Заповед № 513з-2396/24.03.2021г. Директорът на СДВР е оправомощил държавния служител, заемащ длъжността Началник отдел „Миграция“ – СДВР да издава и да отказва издаване на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване на чужденци, както и да продължава срока на пребиваване на чужденци в Република Б.. Със Заповед № 513з-5977/19.05.2025г. на Директора на СДВР е възложено на главен инспектор С. С. – Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР да замества титуляра, заемащ длъжността Началник отдел „Миграция“

– СДВР от 22.01.2025г. до отпадане на необходимостта.

В съдебното производство е разпитан като свидетел П. М. В., който е съпруг на жалбоподателката. Свидетелят твърди, че са се запознали с Й. на круиз в С. море. После са се видели 3-4 пъти в Г. и я е поканил в Б.. От месец юни или юли 2025г. тя е в Б.. От нейната държава идват безвизово в ЕС рамките на 90 дни и в този период са се оженихм. Добавя, че живеят в собствено жилище в С., Й. е бременна и искат да си отгледат детето тук в Б., където е и неговото семейство.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е връчен на Й. Р. Е. М.-В. лично на 12.11.2025г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 24.11.2025г. (вх. № 513000-85927), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 23, ал. 7 ЗЧРБ /заповеди на директора на СДВР/, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, при издаването на оспорената заповед формално е спазено изискването за мотивиране по чл. 26, ал. 12 ЗЧРБ и за обективизиране на фактическите и правните основания /чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК/, които са обусловили издаването и.

Анализът на събраните доказателства, извършен от настоящия съдебен състав в съвкупност и пълнота, не дава възможност да се направят изводи в подкрепа на мотивите, изложени от административния орган.

На основание чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ „отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.".

На основание чл. 24, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ, цитиран в оспорената заповед, Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са членове на семейството на български гражданин и произхождащите от чужбина документи, които удостоверяват семейните връзки и правото на издръжка, са признати и регистрирани или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство;".

Представените от Й. Р. Е. М.-В. към заявлението документи удостоверяват специфичните предпоставки, установени в разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ. Декларираното от нея намерение за трайно, продължително или постоянно установяване на територията на страната, лимитирано от периода, за който може да бъде издадена визата, съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ – 6 месеца, според настоящия състав не поставят под съмнение нито целта за издаване на виза, нито условията на пребиваване на територията на страната. В конкретния случай не е спорно, че между Й. Р. Е. М.-В. и П. В. е сключен брак.

ЗЧРБ урежда условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б., като по силата на чл. 4 от ЗЧРБ чужденците, които пребивават в Република Б., са длъжни да спазват законите и установения правов ред, да са лоялни към българската държава и да не уронват престижа и достойнството на българския народ.

Настоящият съдебен състав счита, че в конкретния казус оспорената заповед противоречи на

основния принцип за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК доколкото засяга в по-голяма степен от необходимото, правата и законните интереси на жалбоподателката. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона (чл. 6, ал. 3 от АПК). Административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. (чл. 6, ал. 5 от АПК).

В мотивите на оспорения отказ не са подложени на анализ именно тези обективните данни, които имат пряко отношение към законосъобразната намеса по чл. 8, § 2 от КЗПЧОС и чл. 6 от АПК, в семейния и личен живот на жалбоподателката.

Оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. несъразмерно, в нарушение на чл. 8, пар.1 от ЕКПЧ и чл. 6, ал. 2 от АПК засяга основно право на чуждата гражданка на личен и семеен живот, поради което съдът намира, че издаването му представлява превратно упражняване на власт в нарушение на чл. 146, т. 5 от АПК.

По изложените съображения оспорения акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, съгласно чл. 173, ал. 2 от АПК.

При този изход на спора и направено искане за присъждане на разноски в жалбата, в тежест на ответната страна, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да бъдат възложени разноските на жалбоподателката за адвокатско възнаграждение. Към жалбата е приложен Договор за правна защита и съдействие № 099260 с договорено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, платени в брой при подписването на договора. Възражението за прекомерност, направено от ответника в писмените бележки е неоснователно, доколкото същото е определено в минимален размер съгласно Наредба № 1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. Р. Е. М.-В. /Y. R. H. M.-V./, [дата на раждане] , гражданка на Ел С., Заповед рег. № 513р-12680 от 27.10.2025г. на Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която на оспорващата е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б..

ВРЪЩА делото като преписка на Началник отдел "Миграция" – СДВР, за ново разглеждане на заявлението за предоставянето на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б. на Й. Р. Е. М.-В. /Y. R. H. M.-V./, [дата на раждане] , гражданка на Ел С., при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция “Миграция“-МВР да заплати на Й. Р. Е. М.-В. /Y. R. H. M.-V./, [дата на раждане] , гражданка на Ел С., разноски по делото в размер на 511,29 евро /петстотин и единадесет евро и 29 цента/ равностойни на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: